

Ἐφθασεν ἐν τούτοις σῶος, διότι ἀκόμη ἦτο ἐπίφοβος, ἀλλ' ὑπὸ τὰς χλευαστικὰς ἀποδοκιμασίας τοῦ πλήθους μέχρι τῆς πύλης τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου. Ἀξίωματικός τις ἰδὼν αὐτὸν ἔδραμε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Βέλζου. Ὁ Μελγαρέχος ἀνήρχετο τὴν κλίμακα διὰ βήματος ἡσυχωτάτου.

Ὁ Βέλζου ἦτο οἰνοβαρής· ἐνόμισεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑποταγῆς τοῦ ἠττηθέντος.

Ἀνεμνήσθη τοῦ Αὐγούστου καὶ τῆς ἐπεικειᾶς του· ἀπεφάσισε νὰ φωνῆ μέγας, γενναϊόφρων πρὸς τὸν Κίνναν καὶ νὰ μὴ τὸν ἀπαγχονίσῃ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν· ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ δὲ τῆς τῶν αὐτῆς μακροθυμίας του συνεκινήθη μέχρι δακρύων.

— Ἄς εἰσέλθῃ! ἄς εἰσέλθῃ! ἐτραύλισεν· ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὠραιότερας τῆς ζωῆς μου... Θεέ μου!

Ὅτε δὲ ὁ στασιαστὴς ἐνεφανίσθη προέβη πρὸς αὐτὸν κλονιζόμενος, εὐχαριε, μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας.

Τότε ἀπαθῶς ὁ Μελγαρέχος ἔσυρεν ἀπὸ τῆς ζώνης του πιστόλιον καὶ ἐκ τοῦ συστάδην ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ νικητοῦ του. Ὁ Βέλζου ἔπεσεν ἄπνους ἐν τῷ ἄμα. Μεταξὺ τῶν παρεστώτων ἠκούσθη κραυγὴ τις, ἐγένετο θόρυβός τις... πλὴν οὐδεὶς ἐκινήθη. Ὁ Μελγαρέχος στραφεὶς προσέβλεψεν αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον. Εἶτα μετέβη εἰς τὸν ἐξώστην, ἀπέσπασε τὴν ἐθνικὴν σημαίαν καὶ σείων αὐτὴν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του ἀνέκραξε:

— Ζήτω ὁ πρόεδρος Μελγαρέχος!

Κάτωθεν ὁ πιστὸς δὸν Λουὶ ἐπανάλαβεν:

— Ζήτω ὁ πρόεδρος Μελγαρέχος.

Καὶ τὸ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς πλήθος ἐμβρόντητον, ἐννοοῦν τὸ σθένος τοῦ ἀνδρός, μετὰ στιγμὴν θάμβους, ἀνέκραξεν ἐπίσης ἐκ καρδίας καὶ ὁμοφώνως:

— Ζήτω ὁ Μελγαρέχος!... Ζήτω ὁ Μελγαρέχος!

(Μετὰφρασις)

X.

ΜΕΡΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡ.ΟΥ ΜΟΥ

Εἶμαι κωφὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύο ὦτα δι' ὅποιον μὸυ ἰμιλεῖ περὶ τοῦ παρελθόντος.

*

Ἀρχίζω νὰ πιστεύω ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃς ἀσφαλῶς δὲν χρειάζεται ἴσως τόσον νὰ δυσπιστῆς πρὸς τοὺς ἄλλους ὅσον πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου.

*

Εἰς τὸ βάθος παντὸς παράφρονος πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ἓνας καλὸς ἄνθρωπος.

*

Πολλάκις φαίνεται κανεὶς ἀνόητος φοβούμενος μήπως φανῇ ἀναιδὴς καὶ φαίνεται ἀναιδὴς διὰ νὰ μὴ φανῇ ἀνόητος.

ΙΞΙΩΝ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΗΔΕΙΑ ΗΓΕΜΟΝΙΔΟΣ ΕΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡ

Ἄνταποκριτὴς τοῦ παρισινοῦ Χρόνου ἐπέστέλλει αὐτῷ ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν Χοβάς τὰς κάτωθι λεπτομερείας, ὧν αὐτόπτης ὑπῆρξε, περὶ κηδείας ἡγεμονίδος, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ βασιλεύοντος τῆς χώρας ταύτης.

Ἡ ἡγεμονίς ἦτο ἀνεψιὰ ἐξ ἀδελφῆς τοῦ Ἀνδριαναμποανιμερίνα, βασιλέως τῆς Ἐμύρνης, ἐπομένως λίαν προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν. Ὁξεῖα βρογχίτις, ἐξ ἧς ἔπασχεν ἀπὸ τινος χρόνου, προεμήνυε τὸ μοιραῖον τέλος.

Ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου, ὅπως μὴ διαταραχθῇ ἡ ἐορτὴ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἀνεβλήθη μέχρι τῆς ἐπαύριον εἰς κανονιοβολισμὸς ἠγγελε τὴν ἔναρξιν τοῦ πένθους.

Οἱ Μαλγάσιοι οὐδεμίαν ἄλλην θρησκευτικὴν τελετὴν ἔχουσι πλὴν τῆς νεκρωσίμου.

Κατὰ τὸν θάνατον μέλους τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἅπασαι αἱ γυναῖκες λύουσι τὴν κόμην, οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκ τῶν ἀνδρῶν οἱ φέροντες τὸν εὐρωπαϊκὸν ἱματισμὸν ἀπεκδύονται αὐτὸν, ὅπως καλύψωσι τοὺς ὤμους μὲ τὸ ἐθνικὸν ἱμάτιον *λαμπά*. Οἱ δούλοι περιβάλλονται μέλανα χιτῶνα, ζωννύονται τὸν *λαμπά* αὐτῶν κάτωθεν τῶν ὤμων καὶ ἐξέρχονται τῆς οἰκίας ἀσκεπεῖς τὴν κεφαλὴν.

Ὁ νεκρὸς μένει ἐκτεθειμένος πολλὰς ἡμέρας, ὅπως ἅπαντες δυνηθῶσι ν' ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὸν τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν. Τὸ νεκρὸν σῶμα τῆς ἡγεμονίδος εἶχε κατατεθῆ ἐν οἰκίᾳ ξυλίῳ, ὅπερ κείμενον ὀπισθεν τῶν ἀνακτόρων τῆς βασιλείσεως ὑπῆρξεν ἡ κατοικία τοῦ Ἀνδριαναμποανιμερίνα. Πρῶτον ἐπλήθη καὶ περιεβλήθη μὲ τὸ ἐθνικὸν ἱμάτιον *λαμπά* ἐξ ἐρυθρὰς μετάξης ὑπὸ τῶν *λαράδρα* - *λάμπο*, εὐγενῶν, ἀπολαυόντων τούτου τοῦ προνομίου. Οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης ἦσαν ἐπεστρωμένοι δι' ὑφασμάτων λευκῶν, τὸ δὲ φέρετρον ἦτο ἐπικεκαλυμμένον δι' ἐρυθροῦ μεταξίνου ὑφάσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἦτο ἐμπεποικιλμένον χρυσοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα τῆς ἡγεμονίδος. Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ φερέτρου ἴσταντο δούλοι σείοντες ριπίδια μετάξινα ἐρυθρὰ καὶ μοιρολογίστρια ἐν τινι γωνίᾳ τοῦ οἰκήματος ἐμοιρολόγου, συγχρόνως δὲ τρεῖς θιάσοι μουσικῶν ἀνακρούοντες ὁμοῦ διαφόρους ἤχους περιεστοιχίζον τὸ οἶκημα.

Κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ ἔχθεσις τοῦ νεκροῦ σώματος, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ταναναρίβας καὶ τῶν περίξ παρήλασαν πρὸ τοῦ φερέτρου, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ ἀργυροῦν ἀνάκτορον, ἐνθα ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ θεῖα τῆς βασιλείσεως περιστοιχούμεναι ὑπὸ τῶν ἡγεμονίδων τοῦ βασιλικοῦ οἴκου ἐδέχοντο τὰ συλλυπητήρια

καὶ τὰς χρηματικὰς προσφορὰς, αἵτινες κατ' ἔθος δίδονται ἐν πάσῃ εὐτυχίῃ ἢ δυστυχίῃ περιπτώσει τοῦ μαλγασικοῦ βίου.

Ἡ ἐκφορὰ, κατὰ τὰ ἔθιμα τὰ ἐπιχώρια γινόμενη περί δυσμᾶς ἡλίου, ἐτελέσθη τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου, τῇ ἐβδόμῃ ἐσπερινῇ ὥρᾳ ἐν μέσῳ ἀπείρου συρροῆς λαοῦ.

Οἱ υἱοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς αὐτοῦ μεταβάντες ἐξήγαγον τὸ σῶμα ἐκ τῆς αἰθούσης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦτο ἐκτεθειμένον, ὅπως τὸ μετακομίσωσιν εἰς τὸν τάφον ἀπέχοντα εἰκόσι περίπου βήματα, ἐνθα ἐμελλε νὰ ἐγκλισθῇ.

Τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἡ πομπὴ διήνησε βραχύτερον ἡμισεῖας ὥρας, ἐκάστου μέλους τῆς πολυμελοῦς οικογενείας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀμιλλωμένου περὶ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ βαστάζῃ τὸ φέρετρον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο πολὺ ἐπικινδύνως αἰωρούμενον ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς.

Ὁ τάφος ἦτο περιπεφραγμένος διὰ καταπετάσματος λευκοῦ, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου εἰσῆχθη τὸ φέρετρον· τὸ σῶμα ἐξήχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῶν προνομιοῦχων εὐγενῶν καὶ κατεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπόγειον, οὗ ἡ πέτρα ἐσφραγίσθη μὲ ἐρυθρὸν χῶμα.

Τὸ κενὸν φέρετρον ἀπεκομίσθη εἰς ἱερὸν δάσος πρὸς ἀνατολὰς τῶν ἀνακτόρων κείμενον.

Ἡ ἐπικήδειος τελετὴ ἔληξε περὶ τὴν ἐνάτην τῆς ἐσπέρας.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ἈΣΜΑΤΑ

Β

Σὰν θάλασσα ταραζοῦμαι σὰν κῦμα δέρν' ὁ νοῦς μου
νοῦδ' ἰσοῦ στὸ στῶμα δὲν χορῶδ' ἰουδὴ στὸ κρηβατάκι.
Γιὰ δυὸ ματούδια λημόμαυρα γιὰ τὰ φιλῶ γιὰ σκάζου.
Δώδεκα χρόν' πηρπάτησα μαζί μὴ τὰ καράβια,
κὴ τώρα βγῆκα ἔστ' ἡ στήριά, ἔς τὴν μάνα μου νὰ πάγου.
σταυρώου τὴν ἀγάπη μου κὴ δὲν τὴν ἀγνωρίζου,
κ' ἐκείνη ποῦ μ' ἐγνώρισεν, ἀπὸ τοῦ μαντυλοῦδι :
— Ἔνε μ' τὸ μαντυλοῦδι σου γιατί ἔνε ληρουμένο ;
— Ἡ ἐξητητεῖα τὸ λέρουσι, τὰ ξηρὰ τὰ ξένα.
— Δὲν μοὶ τὸ στέλνεις μιὰ βραδύα νὰ σοὶ τὸ μοσκοπλύνου ;
— Ποῦ ναῦρης κόρη μ' τὸ θερμῶ, ποῦ ναῦρης τὸ σαποῦνι ;
Τὸ ἔπλυν, τὸ πῆλουσεν ἀπάνω εἰς τὴν στήθοῦδι εἰς,
γιὰ νᾶβ' ἢ κάψ' ἀπ' τὴν καρδίᾳ νὰ ἴλιση τὸ μαντύλι.

Β

Κοράσιον ἐτραγούδησε ἄν' σὲ γυαλένιον πύργον.
Τὸ ἔπερμαχιδ ἦταν ἡ ψηλὸ κ' ἡ κόρη βραχνιασμένη
τὰ πῆρ' ἀγέρας τὴ λαλιὰ πάει μέσ' τοῦ θαλάσσου,
κ' ὅσα καράβια τάκουσαν ὅλα λιμνιώνα ἡ πῆραν,
μόν' "να καράβι κρητικὸ λιμνιώνα δὲν ἐπῆρε.
— Δὲν σὲ φοβοῦμαι, κῦρ Βουριά, κ' ἐσένα τρελλο-Νότη,
ἔχου καρὰ ἀπὸ καρυὰ, κατάρτι ἀσημένιο,
ἔχου κ' ἕνα ναυτόπηδο ποῦ ξέρει τοὺς ἀνέμοι.
Ἄνεθα μπρὲ ναυτόπηδο, ἀνεθα εἰς τὸ κατάρτι,
νὰ διγῆς τιάερας θὰ σ' κουθῇ, τί ἀνεμοὶ θὰ σῶρη.
Μὲ γέλοια γέλ' ἀνέθηνι, κλαίοντας κατηθαίνει
— Τί εἶδες μπρὲ ναυτόπηδο κὴ κλαῖς κὴ κατηθαίνεις ;
— Εἶδα τὴν Πόλι πῶς χαλνᾷ, τὰ κάστρα εἰς πῶς κρημνίζου
θ' ἀκούς τιάερας θὰ σκουθῇ, κὴ τί σουργιάς θὰ σῶρη
θὰ σῶρη τρία μὴρόνυχτα, τρεῖς μέρη κὴ τρεῖς νύχτες,
θὰ ἐφερρίζω δενδρικό, θὰ ξεπατώσω σπῖτια.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς Χ. Γερογιάννη)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΒΟΥΡΩΝ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Δάρβιν καὶ μετ' αὐτὸν πολλοὶ ἄλλοι φυσιοδίται ἀναφέρουσι ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ βίου πολλῶν ζώων παραδοξότατα πράγματα περὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῶν ἀρρένων καὶ τῶν τεχνασμάτων ἅτινα μηχανεύονται ὅπως καταστῶσιν ἀρεστὰ εἰς τὰ θήλεια. Πλὴν ἄλλων ἀπειραριθμῶν ἀπεδείχθη ὅτι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ μεταξὺ τῶν πετεινῶν αἱματηραὶ μάχαι κύριον σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐπίδειξιν ἀνδρείας, ὅπως πρυσελκύουσι τῶν ὀρνίθων τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ὑποταγήν. Ἐσχάτως ὁμως ἄγγλος τις ἐπιστήμων ἐδημοσίευσε ὅλως καινοφανεῖς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῶν θαλασσίων καρχινῶν, τῶν κοινῶς καβούρων. Καὶ τὸ δυσειδὲς αὐτὸ ὄν ὑπεῖκον εἰς τὸν παντοδύναμον τῆς φιλαρεσκείας νόμον φιλοτιμεῖται νὰ ἐπίδειξῃ εἰς τὴν θήλειαν τῆς ἐκλογῆς του, εἰς τὴν φιλότατην τῆς καρδίας του, ὅτι ἀκριβῶς δὲν ἔχει : χάριν, ἐλαφρότητα καὶ εὐκαμψίαν. "Ἀμα λοιπὸν ἰδῆ ταύτην παρὰ τὴν ἀκτὴν ἀνέρχεται ὁ κύριος ἐπὶ λίθου καὶ ἰστάμενος εἰς τοὺς τελευταίους πρὸς τὰ ὀπίσω πόδας ἀρχίζει . . . νὰ χορεύῃ μανιωδῶς. Πηδᾷ, περιστρέφεται, ταλαντεύεται, ἀνακινεῖ εἰς τὸ κενὸν τοὺς βραχίονας, ὡς ἐπικαλούμενος τὴν εὐσπλαγχίαν τῆς σκληρᾶς ἐκείνης, καὶ ἐπὶ τέλους πίπτει κατακόπως χορευτῆς μετὰ γοργότατον στρόβιλον. "Ἄν ἡ θήλεια γοητευθεῖσα ἐκ τοῦ χοροῦ πλησιάσῃ τὸν ἐρωτευμένον κάβουρον, οὗτος ἐγείρεται πάλιν καὶ ἀρχίζει τὸν χορὸν. Πολλάκις δὲ κάβουρος τις θιασώτης φαίνεται τῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν χορῶν, προσπαθεῖ ἐκτείνων ἀπαλῶς τὴν ἀγκάλην νὰ παρασύρῃ καὶ τὴν κυρίαν εἰς τὴν δίνην τοῦ χοροῦ. "Ὅστε τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ τὰ τόσα λόγια περὶ χοροῦ καὶ πηδημάτων τῶν καβούρων κυροῦνται νῦν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Παράδοξος ἐπιστημονικὴ μονομαχία : Δύο ἰατροὶ ἀμερικανοὶ συζητοῦντες περὶ τῆς καλλιτέρας θεραπευτικῆς μεθόδου εἰς νόσημα τῆς κύστεως, ἀπεφάσισαν νὰ λύσωσι τὴν διαφορὰν ἐφαρμόζοντες ἕκαστος τὴν ἰδικήν του μέθοδον ἐπὶ δεκάδος ἀσθενῶν. Ἡ μονομαχία αὕτη ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον ὅτι κινδυνεύουσι οἱ μάρτυρες, ἐν ᾧ οἱ ἀντίπαλοι εἶνε ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ

Ὁ διευθυντῆς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Οὐγγαρίας κ. Κορόσης ἀπὸ ἐτῶν ἡσχολήθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἡλικίας τῶν γονέων ἐπὶ τῆς κράσεως τῶν παιδῶν. Πρὸς τοῦτο ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν 24,000 περιπτώσεις. Κατὰ τὰ συμπεράσματα αὐτοῦ λοιπὸν : Τὰ παιδία ὧν ὁ πατὴρ εἶνε νεώτερος τῶν 20 ἐτῶν γεννῶνται ἀσθενικά, ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ ὑπερέβη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος· εὐρωστότερα παιδία γεννῶσι πατέρες ἔχοντες ἡλικίαν 25—40 ἐτῶν καὶ μητέρες οὐχὶ μείζονα τῶν 35. Τὰ γεννώμενα ἐκ πατρὸς μᾶλλον ἡλικιωμένου τῆς μητρὸς εἶνε εὐρωστότερα ἢ τὰ γεννώμενα ἐκ γονέων ὁμηλικίων.